

Wyrok z dnia 17 marca 1998 r.

II UKN 566/97

Jeżeli pracownik stał się inwalidą przed ukończeniem 20 lat życia, to do otrzymania renty inwalidzkiej wymagany jest okres zatrudnienia w rozmiarze 1 roku.

Przewodniczący SSN: Maria Tyszel, Sędziowie SN: Roman Kuczyński, Stefania Szymańska (sprawozdawca).

Sąd Najwyższy, po rozpoznaniu w dniu 17 marca 1998 r. sprawy z wniosku Iwony Z. przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych-Oddziałowi w C. o rentę inwalidką, na skutek kasacji organu rentowego od wyroku Sądu Apelacyjnego-Sądu Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Katowicach z dnia 19 lutego 1997 r. [...]

z m i e n i ł zaskarżony wyrok w ten sposób, że przyznał Iwonie Z. rentę inwalidzką według drugiej grupy inwalidów od dnia 23 listopada 1995 r.

U z a s a d n i e n i e

Zaskarżonym wyrokiem z dnia 19 lutego 1997 r. Sąd Apelacyjny w Katowicach zmienił wyrok Sądu Wojewódzkiego-Sądu Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Częstochowie z dnia 5 czerwca 1996 r. oraz poprzedzającą go decyzję organu rentowego w ten sposób, że przyznał Iwonie Z. prawo do renty inwalidzkiej z ogólnego stanu zdrowia w wysokości przewidzianej dla inwalidów II grupy od dnia 23 listopada 1995 r.

Przedmiotem sporu w niniejszej sprawie jest prawo do renty inwalidzkiej Iwony Z., której inwalidztwo według trzeciej grupy trwa od dzieciństwa. W postępowaniu zarówno przed organem rentowym, jak i przed Sądem pierwszej instancji ustalono, w wyniku badania przez Komisje Lekarskie do Spraw Inwalidztwa i Zatrudnienia, a następnie na podstawie dowodu z opinii biegłego lekarza sądowego, że inwalidztwo Iwony Z., istniejące od dzieciństwa, nie uległo pogorszeniu w czasie wykonywania

zatrudnienia, co było podstawą odmowy przyznania wnioskodawczyni renty inwalidzkiej. W postępowaniu przed Sądem Apelacyjnym ustalono, że Iwona Z. jest inwalidą drugiej grupy od maja 1995 r. oraz, że do 8 maja 1995 r. pozostawała w zatrudnieniu. Ustalenia dotyczące daty powstania inwalidztwa drugiej grupy inwalidów u Iwony Z. nie były kwestionowane przez organ rentowy w postępowaniu przed Sądem drugiej instancji.

Od wyroku Sądu Apelacyjnego kasację wniósł Zakład Ubezpieczeń Społecznych-Oddział w C. Zarzucając naruszenie prawa materialnego poprzez błędną wykładnię art. 33 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 14 grudnia 1982 r. o zaopatrzeniu emerytalnym pracowników i ich rodzin (Dz. U. Nr 40, poz. 267 ze zm.) oraz niewłaściwe zastosowanie art. 33 ust. 1 pkt 2 tejże ustawy, Oddział wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku i orzeczenie, że Iwonie Z. przysługuje renta inwalidzka według drugiej grupy inwalidów od 23 listopada 1995 r.

Sad Najwyższy zważył, co następuje:

Kasacja jest uzasadniona.

Sąd Apelacyjny zmieniając wyrok Sądu pierwszej instancji i poprzedzając ten wyrok decyzją organu rentowego przyznał wnioskodawczyni rentę inwalidzką według drugiej grupy inwalidów, błędnie jednak ustalił datę nabycia przez nią prawa do tego świadczenia. Sąd Apelacyjny uznał bowiem, że wnioskodawczyni spełniła wymagania do renty inwalidzkiej dopiero od 23 listopada 1996 r., gdyż dopiero od tej daty, będąc urodzoną 30 października 1975 r., legitymuje się dwuletnim okresem zatrudnienia niezbędnym do przyznania renty.

Stanowisko powyższe jest niewłaściwe i wynika z błędnej interpretacji art. 33 ust. 1 pkt 1 ustawy z 14 grudnia 1982 r. o z.e.p. oraz niewłaściwego zastosowania w stosunku do Iwony Z. art. 33 ust. 1 pkt 2 tej ustawy.

Wbrew stanowisku Sądu, skoro inwalidztwo według II grupy u wnioskodawczyni powstało w maju 1995 r., a więc przed ukończeniem przez nią 20 lat, to do otrzymania renty inwalidzkiej wymagane jest udowodnienie przez nią okresu zatrudnienia wynoszącego rok. Okres ten wnioskodawczyni osiągnęła 23 listopada 1995 r. Jest to więc data, od której z mocy art. 99 ustawy o z.e.p. przysługuje jej renta inwalidzka.

Mając powyższe na uwadze Sąd Najwyższy orzekł jak w sentencji wyroku na mocy art. 393¹⁵ KPC.

=====